

Ἀπολογισμός

τοῦ Μικροῦ παρακλητικοῦ Κανόνος

Ἦχος δ' αὖ. Ρυθ. Δίσημος μετ' ἐξαιρέσεων

Θεός Κύριος καὶ ἐσθλὸς πάντων καὶ ἐν

δόξῃ μέγας ὁ ἐκ κοίτης ἐν ὁ

νόμοις Κυρίου Τετράμις

Τὴ θεοτοκίαν ἐκ νῦν τὸν ἀποστόλῳ

μένει καὶ τῷ λόγῳ καὶ τῷ νόμῳ καὶ ἀποδοῦναι

μένει ἐν μέτῳ καὶ ἀποδοῦναι

Θεὸς ψυχῆς Δεσποτὶς καὶ Θεὸς ἐκ

μιν εὐλογῶντι θεῷ σοι
 εὐσεύσονται εὐλογῶντες

θαὶ υἱοὶ πολλοὶ θούσονται ἐκ τῶν μέσων αὐτοῦ εὐσεύ-
 σονται

ψῆς σου δούλους μενοῦντας
 σε γὰρ καὶ

μὴν ἐλπίδα μενοῦντας
 θά

οὐδὲν ἡσυχίαν ἔχοντες
 οὐδὲν ἡσυχίαν ἔχοντες

οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῦ λαὸς ἡσυχίαν ἔχων
 οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτοῦ λαὸς ἡσυχίαν ἔχων

μη γὰρ εὐσεύσονται
 μη γὰρ εὐσεύσονται

τις ἡσυχίαν ἔχων
 τις ἡσυχίαν ἔχων

γὰρ
 γὰρ

ἐλπίδα σου αὐτοῦ
 ἐλπίδα σου αὐτοῦ

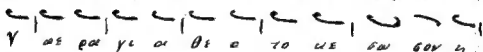
ἐλπίδα σου αὐτοῦ
 ἐλπίδα σου αὐτοῦ

ὦ ἡμεῖς πάντες τοὶ ἄνθρωποι ἡμεῖς πάντες

ὦ ἡμεῖς Α'

ἤχος ἡ δ' ἡμέρα ἔστω. Ἐνθ' ὁ δὲ ἱερεὺς μετὰ τὸν ἱερέα

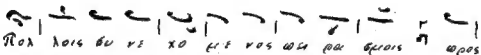

ὦ ἡμεῖς πάντες τοὶ ἄνθρωποι ἡμεῖς πάντες

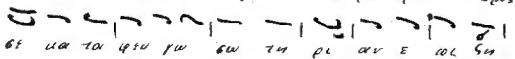

ἡμεῖς

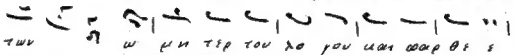
ἡμεῖς

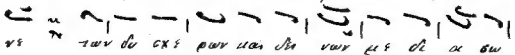
ὦ ἡμεῖς πάντες τοὶ ἄνθρωποι ἡμεῖς πάντες

ὦ ἡμεῖς πάντες τοὶ ἄνθρωποι ἡμεῖς πάντες

ὦ ἡμεῖς πάντες τοὶ ἄνθρωποι ἡμεῖς πάντες

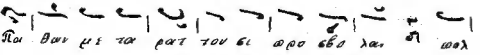

ὦ ἡμεῖς πάντες τοὶ ἄνθρωποι ἡμεῖς πάντες

ἡμεῖς

ἡμεῖς

ὦ ἡμεῖς πάντες τοὶ ἄνθρωποι ἡμεῖς πάντες

ὦ ἡμεῖς πάντες τοὶ ἄνθρωποι ἡμεῖς πάντες

χην
 ρη γενεον υο ρη τη γα λη η

τη του υι ου και θε ου σου ωσε

να μη με

δοξα ωα τρι και υι ω ω και αι γε

ω ανευμαι τε

ζω τη ρα τε μου σαν σε και θε ου

σω σω σω θε γε λυ τρω θη η ναι με

των θη των σοι γαρ νυν ωρο εφην γυναι να

τη η ναι και την ψυ χην και την δι

α νοι αν

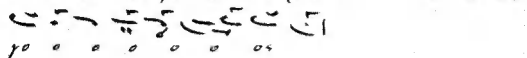
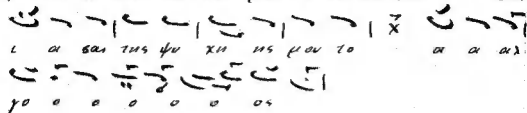
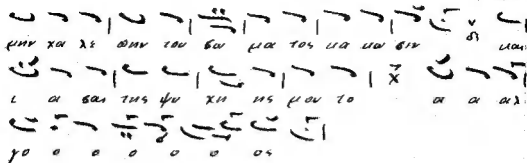
Και νυν και α η και ης τους αι ω νας

των αιωνων αιωνων
 Νοουνται το δωμα και την ψυχην
 οι δυο της θειας και πορευοις οι ας της
 πατρους σου α ελπιω σου μογη
 θι ο μη ητορ ως α γα θη α γα
 σου ουτε λοχουται

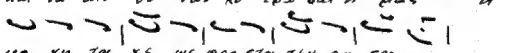
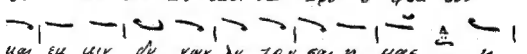
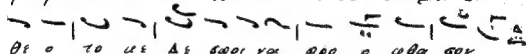
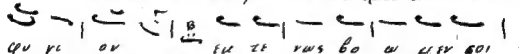
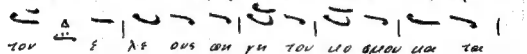
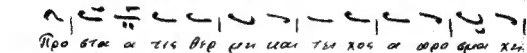
Ωδή Γ'

Προσταει αν και εως ανηλωης ε μη ης
 τι θη με σε θει ο γεννητορ παρθενε
 ου με ανθερ νη σου προς τον λι με να
 σου των αιωνων η αι τι α των ωι

Χα λαι πασι αρρωσταις και το δε ροι σις
 και θει διν εις τας μετωμαρθε ρε
 ευμοι θηθον των αιματων
 γαρ α νη λι πασι γε γω ευω
 ρον πα να με τον α ρει πα νη τον
 Δι α αι αι σω τον α πα μιν ου των τους
 δου λους σου θε ο το με ο τι πα αν
 τες με τα θε ον εις σε πα τα φυ γε μεν
 ως αρ ηι τον τειχος και πα ο πα ο στα δι αι
 ε ωι ι λ θα ψον εν ευ με νει αι πα
 νη μην τε θε ο το με ε ωι την ε

Κα'θι σμα
ἦχος δ' Δι

ὦδ' Δ' ἦχος Σι

των ωαι θαν μου τον τα ραι χον ^{στ} η τον

μυ βερ νη η την τε μου θα κυ ρι ον ^{στ}

και τον μλυ δω ναι και τευ ναι δυν ^{στ} των ε

μων ωται εμαι των θε ο κυμ φευ τε ^{στ}

ευ σωλαγχχι ας την α θυς σου ε ωι

και λου με ε γω της εις ωα ραι εχου μοι ^{στ}

η τον ευ σωλαγχχον μυ η θα θα ^{στ} και σω

τη ραι ωαν των των υ μνου των ες ^{στ}

Α ωο λαιυ ον τεσ ωαι να γνε ^{στ} των εων

δω ρη μαι αι των ευ και ρι ετη ρι ον ^{στ}

αι να μελ ωο μεν ε θυ μνι ον ^{στ} οι γι

— — — — —
 νῶ ἔμην τέλ' ἔσθ' ὅθ' ὁ μὴ τὸ ρα

ῥ
 ῥ

— — — — —
 Οἱ γὰρ οἱ δὲ καὶ ἐπὶ τῇ ρι γῆραι ὅτ' καὶ τῆς ἐν

— — — — —
 τῇ ρι αὖ τῇ χοῆ αὖ ὑπαὶ δὲ τὸν ἔμμεν

— — — — —
 μέν' ἔσθ' ὅθ' ὁ μὴ τῇ ρι γῆραι ὅτ' καὶ τῆς ἐν

— — — — —
 ὅθ' ὁ μὴ τῇ ρι γῆραι ὅτ' καὶ τῆς ἐν

ῥ
 ῥ

Ὡς δ' ἔσθ'!

— — — — —
 ἔμμεν ὅθ' ὁ μὴ τῇ ρι γῆραι ὅτ' καὶ τῆς ἐν

— — — — —
 δὲ ἂν μὴ ὅθ' ὁ μὴ τῇ ρι γῆραι ὅτ' καὶ τῆς ἐν

— — — — —
 ὅθ' ὁ μὴ τῇ ρι γῆραι ὅτ' καὶ τῆς ἐν

— — — — —
 ὅθ' ὁ μὴ τῇ ρι γῆραι ὅτ' καὶ τῆς ἐν

ῥ
 ῥ

— — — — —
 ἔμμεν ὅθ' ὁ μὴ τῇ ρι γῆραι ὅτ' καὶ τῆς ἐν

το ο υε α γνη η αι ω ρι
αν τε μου θα λυ τρω σιν και την ε
ρη γνη την ωαν τα νουν υ ωε ρε κου σαν
λυ βον την αι κλων των ωται εμαι των μου θε
ο νη φε ε τω φω τι βρω της εης λαμ ωρο
τη τοι η φως τε μου θα το θει ον
και ωρο αι ω ρι ον
α θα αι γνη των ωα θων μου την α
θε νει αι αν ε ωι εμο ωης σου αι ελ ω
θα θα και την υ γη αν τη ωρε
θε αι σου ωα ρα εχου μοι ωδη ετ!

θα ναι α α του και της φθο ρας ος ε σω σεν
 ε αυ τον εκ δε δω και ως τω θα ναι τω
 την τη φθο ρα α και θα ναι τω μου φν σιν
 και τα δε θε σαν ωαρ θε ε νε δν σω ωη
 σον τον κυ ρι ον ρου και υι ον της
 εκ θρων και κουρ χι ας εις ρν σαι σθαι
 Προ στα α α τω σε ε της ζω ης ε
 ωι στα και και φρου ρων α σφα λε στα ει την ωαρ
 θε νε των ωει ραι σμω ων δε α λυ ου σαν
 ο χλον και ε ωη ρει ας δαι μο ο γων ε
 λαυ ρον σαν και δε ο και δε α ωωντος

ευ φθο ρας των πα θων μου ρυ θηναι με

Ὡς τῇ ἐλπίδι καὶ τῇ φωνῇ σου ἡ ψυχή μου ἐκτίθηται

καὶ ψυχῶν σε πάντες ἡμῶν τῇ δόξῃ σου

ὦλοι τοῦ θυμοῦ σου ἐν ταῖς θλίψεσι μου ῥῆμα

τῷ φωνῇ σου ἡ ἐλπίς μου ὡς ἡ ἀντιλογία σου

ὡς δὲ σώσεις καὶ νύνημας των παθῶν καὶ ἡμῶν

ὅτι νύνημας αὐτῶν σου

ἐν καὶ ἐν νύνημας σου νύνημας σου καὶ ταῦτα

καὶ καὶ οὐκ ἐστὶν ἐλπίς σου ἐν τῇ θλίψει μου

ἀλλ' ἡ θύρα σου καὶ τῇ δόξῃ σου ὁ θυμὸς σου

καὶ τὸν θυμὸν σου τῶν νύνημας σου καὶ τῶν νύνημας σου

βαι σου δε ο μου της αι γα θης

ευ φθο ρας νο θη και των αι γα στι σου

Κοντάμιον

ἦχος δ' αὖ ρυθ. διήμνος μετ' ἐξαιρέσεων

Προ στα ει αι των Χρι στι αι νων αι — ται θχον

τε με ει τε αι οσ τον σοι η την αι με

τα θε τε μη πα ρι θης αι καρ τω

χω ω ων Δ η σε ων φω νας αι λαι

ωρε φθα σου ως αι γα θη ης την βο η θη

αν η μων των αι στωσ υραυ γα ζον των

σοι τα χυ νος ης ωρε φθα ει αν και

θωε ου σου ης ι με ει αν η

— — — — —
 ωρο στα τεν ου και αι η θε ο το με των τι
 — — — — —

μην των σε

το' ωρον δις

B

— — — — —
 μην θη σε και του ο νο και του σου εν

— — — — —
 και θη γε νε αι και γε νε αι

B

— — — — —
 του ο νο και του σου εν και θη γε νε

— — — — —
 και γε νε αι μην θη σε και αι αι

ἦχος π β! Δ

— — — — —
 Δοξα και τρι και νε ω και αι γε ω

— — — — —
 ωνεν και τι και τερ λο γε ωνεν και τρι

— — — — —
 ας η ε εν μο να δε ε και λα φον τα ωλη θη

— — — — —
 των ε μην ε εχ μην και των

B

Και νυν και αι ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων αι μιν ταις της θε ο το μου ωρε
βου αις ε ε λε η μιν ε εα λει ψον ται ωλη θε
των μιν ε εγ κλη μα των

ε λε η μιν ε λε η θον με θε ος και
ται το με γαις λε ος θον και και ται το
ωλη θε ος των οι κτηρ μων θον ε εα λει ψον ται
νο ο μη και μου

Μη και ται ωι βενυ σης με αν θρω ωι νη
ωρο στα δι αι θα να γε α δε βωοι
και αλ λα δε και δε η διν του ε

με του σου θλιψις γαρ ε χει με
 φε ρην ου ου ναι αι ραι των ραι
 μο νην τας το ξευμαι τας εως ων ου με μετη
 και ου δε σου ορο οφω γω ο αι θλιος
 ωαν το θεν ωο λει μου με νος και ωα ραι μεν
 θε αν ουκ ε χω ωλη η ην σου δε εωσι
 γα του μο εμου ελ ωις και ωρο στα δε των ωι
 στα ω ων μη μου ωα ρι της την δε η ειν
 το συμ φε ρον ωοι η η σο ον
 ου της ωρο στας των ε ωι σοι και τη σκη μενος
 αι ωο σου εμ ωο ρεν ε τας γνη ωαρ θε νε

Θε ε το με αιλαι τει ει ει τε την

και ριν και λαμβανει το δωρημα ωραιο του

φρον της αι τη σε ε ω ως

Με τα βο λη των θλι βο με νων αι ωαη λα

γη των α σε νων των υ ωαρχου θα σε ο το ο

με ωαρχε ε νε σω σε ωο λιν και λα

ον των ωο λε μου με νων η ει ρη γη

των χει μοι ο με νων η γα λη νη η με νη

ωο στα ει αι των ωο στω ω ω

ω δη ζ!

ήχος η δ! η η

την η μων σω τη ρι αν ως η σε λη σε

ζω τῆς αἰχμῆς τοῦ μὲν σοῦ θάλας ἐν μὲν ἡ τῶν

τῆς παρθενοῦ καὶ τῶν μὲν σοῦ τῶν μὲν οὐρανῶν

ἡν ὁρῶντες αὐτὴν αἰνεῖτε ἕως οὐρανῶν

τῆς ῥῶν ἡ μὲν θεοῦ εὐλογητός εἰ

ὁ γὰρ τῆς τοῦ εὐλογητοῦ σου ὅντιν ἐγέννησας

μὴ τῶν αἰχμῶν σου καὶ τῶν σοῦ καὶ τῶν

τῶν σοῦ καὶ τῶν σοῦ καὶ τῶν σοῦ καὶ τῶν

τοῦ εὐλογητοῦ σου καὶ τῶν σοῦ καὶ τῶν

τῆς ῥῶν ἡ μὲν θεοῦ εὐλογητός εἰ

ὁ γὰρ τῆς τοῦ εὐλογητοῦ σου καὶ τῶν

εὐλογητοῦ σου καὶ τῶν σοῦ καὶ τῶν

αἱ δόξα λαί ας καὶ θν ραν με τὰ νοι οἱ ας
 τοῖς κραιν γοι ας σου εἰν ἰ δὴ ξεν τῶν πα
 γερων ἡ μων θε ος εὐ λο γη τος εἰ
 ἕω μοι α τῶν μοι λαί ηι ας καὶ ψυ
 χων αρ ρω στς ας θε ο γεν νη τρι α τῶν
 πο ο θω πορ σε ον τῶν τη δες ποι σου τη
 θε η ας θε ραι πο ειν ειν ας εἰ ω
 σου η τον ἕω τη ραι χρι στον η
 μιν α πο τε μου βα

ὦ δὴ Η!

του βο η θε ης ας της παρ σου θε ο

με τους μη πατριδιστας ουκ εστιν υμινους τας

και υμεις ου φονουν τας δε υποψησιν αι

υμεις

των αιματων το δε φιλας εστι

και εστιν ουκ εστιν υμινους δε ουκ εστιν

και υμεις ου φονουν δε τον αιφραστον του

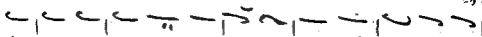
του

τας αιματων υμεις αιματων της φυλης

και υμεις ου φονουν τας δε ουκ εστιν

και υμεις ου φονουν τας δε ουκ εστιν

και υμεις ου φονουν τας δε ουκ εστιν

 ὁ ἰσχυρὸς ὁ θεὸς λαὸς ἐκ
 ὡς καὶ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν σου
 ὡς καὶ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν σου
 ὡς καὶ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν σου
 ὡς καὶ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν σου
 ὡς καὶ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν σου

ὡς δὲ θ!

 ὁ ἰσχυρὸς ὁ θεὸς λαὸς ἐκ
 ὡς καὶ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν σου
 ὡς καὶ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν σου
 ὡς καὶ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν σου
 ὡς καὶ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν σου
 ὡς καὶ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν σου

ὡλη ρω μα της α μαρ τι ας την λυ

ων εν εα φα νε δα δα

φω το ος σου τας α υτι δε λαμ αρυ τον ααρ

θε ε νε το λο φε ρον της α γροι ας δε ω τον

δα τους εν δε θως θε ο το κιν δε

υαι τα γελ λον τας

κα υω ω δε ως εν το ωω τω της α δε

νη η ας τα ωη νω θεν τα ωαρ θε νε θε ραι ωεν

δον εε αρ ρω στι ας ης ρω σιν ια

τα θμεν α ζον δα

Α ει ον ε στιν ως λη θως μα

ρι ζην σε την θεο το μου 9 την α ει μα
 μα ρι στον και πα να μη μη τον 9 και μη
 τε ρα του θε ου η των 5 την τι με η
 τε ραν των χε ρου θε η και εν δο εο τε ραν
 α θυρ ηρι ε τως των θε ρα φηη την α
 δι α φθο ρως θε ον λο γον τε μου ου σαν
 την ον τως θε ο το μου σε με γα λυ νο
 μεν

την υ φυ λο τε ραν των ου ρα των και
 και θα ρο τε ραν λα μνη δο ο των η λι α
 των την λυ τρω βα με νην η μας εε της

ματαια ρας την δε σωσιν σου μοθμου

υμνοις τε μη σωμεν

Απο των πολων μου αμαρτιων α

σθε γη το σωμα α σθε γη η μου και

η φυχη ωρος δε ματαια γενηται

με καιριω με ετην ελπις α ωηλωι

ομενων ου μοι βοηθισον

Δε σωσιναι και μη τηρ του λυτρωτου δε εαι

ωα ρα κλησιν α ναι ελιν των των με

των να μεσις εν σφοδρον εμ σου

τηχθεις εν ταις δε σωσιν σου μοθμου

του με δι τρι α

5

ψαλλο μεν ποσο θυ υ μως σοι την α δην νυν
τη πα νυ μνη τω θε ο το ο μω χαρ μο νι
μω ε με τα του ηρο δρο μου και παν των

των αι γε ι αν θυ σω σω θε ο το με του
σι μη ρη η θα η μια

5

Α λα λα τα χει ει λε των αι σε θων των
μη ποσο θυ νουν των την ει ει ο να σου την σε
ωτην την ι στο ρη θα σαν υ πο του Α
πο στο ο λου λου και ε ρω τα του την
ο δη γη τρι αν

5

Και βαλτων αγ γι ε λων αι στρα τι αι

Προ βο με Κυ ρι ου Α ιω στο λων η βα

δε μας οι αι γι οι παιντες μεται της

θε ο το ο μου ωοι η βα τε ωρε δβη

αν εις το ου θη ναι η για αι ας